

(๓๑)

คำพิพากษา

สำหรับศาลใช้

คดีหมายเลขดำที่ ผบ E๒๙๐๔/๒๕๖๔

คดีหมายเลขแดงที่ ผบ E๑๐๕/๒๕๖๕

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลจังหวัดพิจิตร

วันที่ ๑๑ เดือน มกราคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

ความแพ่ง

ระหว่าง { บริษัทบริหารสินทรัพย์ ชโย จำกัด

โจทก์

นายสิทธิชัย วิจิตรพันธุ์ ที่ ๑

นายบุญเลิศ หอมระรื่น ที่ ๒

จำเลย

เรื่อง

เช่าซื้อ (รถยนต์) ค้ำประกัน สิทธิเรียกร้อง

โจทก์ฟ้องขอให้จำเลยทั้งสองร่วมกันชำระเงิน ๓๓๒,๑๗๘ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ

๑๕ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว นับแต่วันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์

จำเลยทั้งสองขาดนัดยื่นคำให้การ แต่เป็นคดีที่โจทก์มีคำขอบังคับให้จำเลยชำระหนี้เป็นเงินอัน

ไม่อาจกำหนดจำนวนได้โดยแน่นอน จึงให้สืบพยานหลักฐานโจทก์ไปฝ่ายเดียว

/ทางพิจารณา...

- ๒ -

ทางพิจารณาโจทก์นำสืบโดยมีนางสาวจิรัฐิภรณ์ ทิมกลิ่น ผู้รับมอบอำนาจช่วง เป็นพยานเบิกความประกอบพยานหลักฐานของโจทก์ ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า เมื่อวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๙ จำเลยที่ ๑ ทำสัญญาเช่าซื้อรถยนต์ ยี่ห้อ HONDA หมายเลขทะเบียน กจ ๕๕๘๓ พิจิตร ไปจากธนาคารเกียรตินาคินภัทร จำกัด (มหาชน) ในราคาเช่าซื้อ ๓๔๕,๔๗๖.๒๕ บาท ตกลงผ่อนชำระเป็นงวดรายเดือน ๗๒ งวด งวดละ ๔,๔๘๕.๐๕ บาท โดยมีจำเลยที่ ๒ ทำสัญญาค้ำประกัน หลังจากทำสัญญาจำเลยที่ ๑ ชำระค่าเช่าซื้อเพียง ๒ งวด ผิดนัดชำระค่าเช่าซื้อตั้งแต่งวดที่ ๓ วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ตลอดมา ธนาคารฯมีหนังสือทวงถามและบอกเลิกสัญญาไปถึงจำเลยที่ ๑ ในวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๖๐ และติดตามยึดรถที่เช่าซื้อกลับคืนมาได้เมื่อวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๖๐ แล้วนำรถดังกล่าวออกประมูลขายแก่บุคคลทั่วไปได้เงิน ๒๘,๐๐๐ บาท ซึ่งเมื่อรวมกับค่าเช่าซื้อที่จำเลยที่ ๑ ชำระมาแล้ว และนำไปหักกับค่าเช่าซื้อตามสัญญา ยังขาดค่าเช่าซื้อตามสัญญาอยู่อีก ๓๐๗,๘๗๘ บาท และการที่จำเลยที่ ๑ ครอบครองรถที่เช่าซื้อหลังจากผิดนัดจนถึงวันที่ธนาคารฯได้รับรถที่เช่าซื้อคืน คิดค่าเสียหายเป็นค่าขาดประโยชน์จากการใช้รถวันละ ๓๐๐ บาท เป็นเวลา ๗๖ วัน เป็นเงิน ๒๒,๘๐๐ บาท นอกจากนี้มีค่าเสียหายเป็นค่าติดตามรถยนต์ที่เช่าซื้อคืนเป็นเงิน ๑,๕๐๐ บาท รวมเป็นค่าเสียหายทั้งสิ้น ๓๓๒,๑๗๘ บาท ต่อมาธนาคารฯโอนสิทธิเรียกร้องที่มีต่อจำเลยทั้งสองให้แก่โจทก์ และโจทก์มีหนังสือบอกกล่าวโอนสิทธิเรียกร้องและทวงถามให้จำเลยทั้งสองชำระหนี้ดังกล่าวแล้ว แต่จำเลยทั้งสองเพิกเฉย เห็นว่า สัญญาเช่าซื้อ

- ๓ -

ข้อ ๑๑.๑ ระบุว่า หากผู้เช่าซื้อผิดนัดชำระค่าเช่าซื้อรายงวด ๓ งวดติดๆ กัน และผู้ให้เช่าซื้อมีหนังสือบอกกล่าวผู้เช่าซื้อให้ชำระค่าเช่าซื้อที่ค้างชำระนั้นภายในเวลา ๓๐ วัน นับแต่วันที่ผู้เช่าซื้อได้รับหนังสือบอกกล่าว และผู้เช่าซื้อละเลยเสียไม่ปฏิบัติตามหนังสือบอกกล่าวนั้น ให้ถือว่าผู้ให้เช่าซื้อไม่มีสิทธิบอกเลิกสัญญาได้ เมื่อจำเลยที่ ๑ ผิดนัดครบ ๓ งวดติด ๆ กัน ตั้งแต่วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ธนาคารฯ ได้ส่งหนังสือบอกกล่าวไปถึงจำเลยที่ ๑ ในวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๖๐ โดยระบุให้จำเลยที่ ๑ ชำระหนี้ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือหากพ้นกำหนดเวลาดังกล่าว ธนาคารฯ ไม่ได้รับชำระหนี้จนครบถ้วน ให้ถือว่าหนังสือฉบับดังกล่าวเป็นการแสดงเจตนาบอกเลิกสัญญา แต่ปรากฏว่าธนาคารฯ กลับติดตามรถยนต์ที่เช่าซื้อคืนเมื่อวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๖๐ ซึ่งยังไม่ครบกำหนดเวลาตามหนังสือดังกล่าว สัญญาเช่าซื้อจึงยังไม่เลิกกันโดยอาศัยข้อตกลงที่ระบุไว้ในสัญญาเช่าซื้อรถยนต์ แต่เมื่อธนาคารฯ เข้าครอบครองรถยนต์ที่เช่าซื้อโดยไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าจำเลยที่ ๑ ได้แย่งคัดค้านถือว่าธนาคารฯ และจำเลยที่ ๑ สมควรใจเลิกสัญญากันโดยปริยายในวันที่ธนาคารฯ ได้รับรถยนต์ที่เช่าซื้อคืน คู่สัญญาแต่ละฝ่ายจำต้องให้อีกฝ่ายหนึ่งได้กลับคืนสู่ฐานะดังที่เป็นอยู่เดิมตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๙๑ วรรคหนึ่ง เมื่อโจทก์รับโอนสิทธิเรียกร้องที่มีต่อจำเลยที่ ๑ จากธนาคารฯ จึงต้องรับไปทั้งสิทธิและหน้าที่ โจทก์และจำเลยที่ ๑ จึงไม่มีสิทธิและหน้าที่ตามสัญญาเช่าซื้ออีกต่อไป โจทก์จึงไม่มีสิทธิเรียกค่าขาดราคาจากค่าเช่าซื้อที่ต้องชำระโดยอาศัยข้อสัญญาตามสัญญาเช่าซื้อซึ่งระงับไปแล้ว อย่างไรก็ตามการที่

- ๕ -

จำเลยที่ ๑ ไม่ส่งมอบรถคืนธนาคารนับแต่วันผิดนัดจนถึงวันที่ยึดรถคืน ธนาคารย่อมเสียหายเนื่องจากการไม่ได้ใช้รถในระยะเวลา นั้น จำเลยที่ ๑ ต้องชดเชยค่าขาดประโยชน์จากการใช้ทรัพย์สินให้โจทก์ ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๔๑ วรรคสาม ที่โจทก์ขอเรียกค่าขาดประโยชน์ในส่วนนี้นับตั้งแต่วันที่จำเลยที่ ๑ ผิดนัดจนถึงวันที่ธนาคารกลับเข้าครอบครองรถยนต์ที่เช่าซื้อรวม ๗๖ วัน เป็นเงิน ๒๒,๘๐๐ บาท เห็นว่าเหมาะสมแล้วจึงกำหนดให้ตามขอ ส่วนค่าติดตามทวงถามที่โจทก์อ้างว่าเป็นค่าใช้จ่ายในการในการว่าจ้างบุคคลภายนอกให้ติดตามรถยนต์ที่เช่าซื้อเป็นเงิน ๑,๕๐๐ บาท นั้น โจทก์มีพยานหลักฐานมานำสืบให้เห็นถึงรายละเอียดของค่าใช้จ่ายดังกล่าว จึงกำหนดให้ตามขอ สำหรับดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๑๕ ต่อปี ที่โจทก์ขอนั้น เมื่อค่าขาดประโยชน์จากการใช้ทรัพย์สินเป็นหนี้เงิน โจทก์จึงมีสิทธิเรียกดอกเบี้ยได้ตามอัตราที่กำหนดไว้ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๒๒๔ วรรคหนึ่ง สำหรับจำเลยที่ ๒ ในฐานะผู้ค้ำประกัน เมื่อจำเลยที่ ๑ ลูกหนี้ชั้นต้นไม่ชำระหนี้ โจทก์มีหนังสือบอกกล่าวทวงถามแก่จำเลยที่ ๒ แล้ว โจทก์จึงมีสิทธิฟ้องจำเลยที่ ๒ เป็นคดีนี้ได้ แต่เนื่องจากหนังสือทวงถามไปถึงจำเลยที่ ๒ ล่วงพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่จำเลยที่ ๑ ผิดนัดจำเลยที่ ๒ ในฐานะผู้ค้ำประกันจึงหลุดพ้นจากความรับผิดชอบในดอกเบี้ยและค่าสินไหมทดแทน ตลอดจนค่าภาระติดตามอันเป็นอุปกรณ์แห่งหนี้ที่เกิดขึ้นภายหลังจากพ้นกำหนดเวลาหกสิบวัน ตามประมวลกฎหมายแพ่งและ

/พาณิชย์...

- ๕ -

พาดินชัย มาตรา ๖๘๖ วรรคสอง ดังนั้น โจทก์คงมีสิทธิเรียกค่าขาดประโยชน์จากจำเลยที่ ๒ ได้เพียงหกสิบวัน นับแต่จำเลยที่ ๑ ผิดนัด เป็นเงิน ๑๘,๐๐๐ บาท

พิพากษาให้จำเลยที่ ๑ ชำระเงิน ๒๔,๓๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๕ ต่อปี ของต้นเงิน จำนวนดังกล่าวนับแต่วันฟ้อง (ฟ้องวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๔) เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ ทั้งนี้ อัตราดอกเบี้ยให้ปรับเปลี่ยนลดลงหรือเพิ่มขึ้นตามพระราชกฤษฎีกาซึ่งออกตามประมวลกฎหมายแพ่งและ พาดินชัย มาตรา ๗ บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละสองต่อปี แต่ต้องไม่เกินอัตราร้อยละ ๑๕ ต่อปี ตามที่โจทก์ขอ หาก จำเลยที่ ๑ ไม่ชำระให้จำเลยที่ ๒ ชำระค่าขาดประโยชน์แทนเป็นเงิน ๑๘,๐๐๐ บาท กับให้จำเลยทั้งสองร่วมกัน ใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนโจทก์ โดยกำหนดค่าทนายความให้ ๓,๐๐๐ บาท เฉพาะค่าขึ้นศาลให้ใช้แทนตาม จำนวนทุนทรัพย์ที่โจทก์ชนะคดี สำหรับค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดีให้เป็นพับ ค่าขออื่นนอกจากนี้ให้ยก./

นางสาวชนิกานต์ วงศ์เย็น

นายอาร์ท สิงห์ชวงค์

อณิสยา พิมพ์ - ทาน